

[Glistrup]

1930rnes særlige forhold. Det skal dansk erhvervsliv ikke mere være omgærdet af, hvis fremskridtspartiet får sin vilje. Men det stemmer Danmarks liberale parti altså imod.

Kjelgaard (KF):

Jeg gav ved lovforslagets første behandling udtryk for mistanke om, at fremskridtspartiet ikke har gjort sig helt klart, hvilke uoverskuelige konsekvenser en total ophævelse af våbenlovens § 6 kunne få, og jeg er ikke blevet mindre mistænksom indtil nu.

Hvis man bruger sin fantasi bare en lille smule, så vil man indse, at der er næsten ingen grænser for de muligheder, man her ved giver også negative kræfter. Bliver det uden videre tilladt at udføre krigsmateriel, så må en naturlig følge være, at det også uden videre bliver tilladt at tilvirke krigsmateriel i samme omfang, og i konsekvens heraf må også § 1 i loven ophæves. Og hvad er der så tilbage? Det fremgår af fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslaget:

»En ophævelse af § 6 har som rimelig konsekvens, at der enten ændres i § 1, eller at administrativ praksis i relation til § 1 liberaliseres, således at også de i § 1, stk. 1, nævnte våben m. v. frit kan tilvirkes, når det åbenbart sker til eksportformål.«

Dette forhold har man overhovedet ikke taget hensyn til, heller ikke under udvalgsbehandlingen. Lovforslaget er mangelfuldt. Forslaget til ændring af § 1, stk. 1, er ikke med.

Jeg skal bare gentage, at lovforslaget tager i sin titel, og pudsigt nok kun i titlen, særlig sigte på elektronikindustrien. Vi erkender blankt i det konservative folkeparti, at der kan være visse problemer inden for elektronikindustri, skibsværfter og forskellig anden industri, men disse problemer løses ikke, ikke positivt i hvert fald, ved en total ophævelse af § 6, og slet ikke når man ikke samtidig ændrer § 1. Men ændringer, der tager sigte på en bedring af disse virksomheders forhold, uden at kontrollen og ansvaret bliver frataget regeringen, vil vi gerne medvirke til gennemførelse af ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Efter hr. Uwe Jensen (Ribe a.)s indlæg den 6. marts, som jeg før citerede her fra ta-

lerstolen, udtrykte jeg min glæde over, at ikke alle i fremskridtspartiets gruppe gik ind for hr. Glistrups forslag om frit salg af våben til hele verden. Desværre havde jeg glædet mig for tidligt, og jeg kan konstatere, at hr. Glistrup netop for et øjeblik siden fra talerstolen har bekræftet, at hele fremskridtspartiets gruppe i dag vil rejse sig og stemme for våbensalg bl. a. til Angola og til terrorister.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes, at vi her oplever topmålet af hyklery, for at sige det meget pænt. Vi oplever her et forslag, som er fremsat for at redde en stor del af Danmarks industri, og vi har nu hørt, at også de danske værfter skal reddes på denne måde.

Det er jo ikke bare et spørgsmål om de ting, som hr. Glistrup fremhævede, det er jo ikke bare et spørgsmål om, at man skal sælge nogle gummistøvler. Nej, dette er et spørgsmål om salg af ganske almindeligt krigsmateriel. Det er et spørgsmål om at redde dansk økonomi og dansk beskæftigelse ved at give lov til at sælge og eksportere alle de våben, man overhovedet kan fabrikere.

Jeg synes, det er meget betegnende, at når den slags forslag fremkommer, så er de mennesker, der kommer med forslag, altid de mennesker, der med ét hundrede procent sikkerhed ved, at det ikke er dem, der står dér, hvor bomben rammer. Det er heller ikke dem, der står dér, hvor napalmbomben falder. Det er heller ikke dem, der står som skydeskive dér, hvor projektilet rammer.

Jeg synes ærlig talt, at skal dansk industri reddes ved hjælp af våbeneksport til andre, så de kan få lov til at slå hinanden ihjel, så er den danske humanisme i hvert fald kommet så langt ned, at vi ikke kan være den bekendt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Mette Madsen blev ved med at hænge sig i den meget, meget lille ting ved forslaget, at der kan sælges våben til Angola. Angola får nok de våben, Angola skal have, uden at man absolut skal gå til danske industrivirksomheder; så det er noget teoretisk noget. Og under alle omstændigheder får Angola da langt flere våben ved skatteydermidler, ved de bevillinger, som fru Mette Madsen stem-